

РЕШЕНИЕ

№ 2360

гр. София, 11.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 05.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **1178** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по повод жалба на А. П. З., като майка и законен представител на малолетния А. Л. Д. против заповед № РСЦ22-РД09-7/21.01.2022 г., издадена от кмет на район С., СО. С обжалваната заповед административният орган е отказал изплащането на компенсация по заявление вх. № РСЦ21-ГР94-1487- /2/ от 02.11.2021 г. по реда на НАРЕДБА за условията и реда за предоставяне и изплащане на средства от държавния бюджет за компенсиране на разходите, извършени от родителите за отглеждането и обучението на децата, които не са приети в държавни или общински детски градини или училища поради липса на свободни места, приета с ПМС № 76 от 5.03.2021 г., обн., ДВ, бр. 20 от 9.03.2021 г., изм. и доп., бр. 79 от 21.09.2021 г., в сила от учебната 2021 – 2022 г. Оплакването е за незаконосъобразност на обжалваната заповед са изложени подробни съображения за това. Искането е за отмяна на заповедта и връщане преписката на ответника, с указания за уважаване на искането, както и за присъждане на разноски.

Ответник, кмет на район С., СО, чрез пълномощник оспорва жалбата и иска да бъде отхвърлена, както и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът като обсъди доводите на страните във връзка с доказателствата по делото, прие следното.

Жалбата е процесуално допустима – подадена от лице със засегнати законни права и интереси и в срока за обжалване.

По същество – жалбата е основателна.

Жалбоподателката е майка и законен представител на малолетното дете А. Д., р. 2016 г. За учебната 2021/2022 г. е направила постъпки за записване на детето в детска градина, предвид задължителното предучилищно образование. Детето присъства в регулярно класиране, но е отхвърлено за класиране в детски градини, посочени по списък по извадка от ИСОДЗ. Резултатите от това са приложени по извадка от м. септември и м. октомври 2021 г.

На 28.06.2021 г. между жалбоподател и ЧНДГ „Увекинд“ е сключен договор за осъществяване възпитанието и обучението на малолетното дете за период на учебната 2021/2022 г. като е определена и дължимата такса за обучени и възпитание на детето в частната детска градина. Договорените условия не са пречка за класиране и записване на детето в общинска детска градина. След проведено класиране, при неблагоприятния за жалбоподателя резултат е подадено искане по реда на чл. 4, ал. 2, т. 2 и чл. 9 от Наредбата. Не се спори, че по отношение на жалбоподател са налични и изпълнени условията по чл. 3 от Наредбата. Не е спорно и това, че за период 01.06.2021 г. – 14.09.2021 г. със заповед на ответника на жалбоподател е изплатена компенсация. Във връзка с това, че детето е записано и се обучава и възпитава в ЧДГ, жалбоподател представя на общинска администрация необходимите за изплащане на компенсации по определения в Наредбата ред. По преписката е представен договор за записване на детето, служебна бележка от ЧНДГ „Увекинд“, както и платежни документи за заплащани от родителите на детето такси към частната детска градина.

На 02.11.2021 г. е подадено заявление и искане за изплащане на компенсации.

Приложено е писмо изпратено до жалбоподател на 16.11.2021 г. от служител на общинската администрация с което адресата е уведомен, че до 18.11.2021 г. във връзка с чл. 4 – 8 (предполага се от Наредбата) и на допустимостта на разходите трябва да представи фактури за м. септември, октомври, както и присъствен лист за м. септември и октомври (не е ясно кой къде е присъствал).

На 18.11.2021 г. от жалбоподател е подадено заявление с приложени разходни документи, за изплащане на компенсация по установения и прилаган от общинската администрация ред.

Към входящите документи, във връзка с искането от 02.11.2021 г. не е представен присъствен лист. Тук е мястото да се приеме възражението на жалбоподател, че в приложимите нормативни актове присъствения лист не е реквизит на процедурата по изплащане на компенсации по Наредбата.

По това заявление от 02.11.2021 г. следва издадената от ответника заповед, без да се коментира представянето на изискани от член на назначената от ответника комисия платежни документи. Със следващото заявление/искане жалбоподателката е представила на администрацията платежните документи за м. октомври и ноември 2021 г., а в оспорваната заповед това не е обсъждано.

Заповедта е незаконосъобразна. Като основание за издаването ѝ е посочен протокол от 09.11.2021 г. на комисията по прилагане на НАРЕДБА за условията и реда за предоставяне и изплащане на средства от държавния бюджет за компенсиране на разходите, извършени от родителите за отглеждането и обучението на децата, които не са приети в държавни или общински детски градини или училища поради липса на свободни места. По т. 2 от протокола е взето решение да се откаже по отношение детето на жалбоподателя изплащане на компенсация, защото не са представени изисканите удостоверителни документи за реално извършени разходи от родителите

/присъствен лист/. Такива документи са представени при предходно издаваната заповед, позитивна за жалбоподателя; следващо към искането за изплащане на компенсация от 02.11.2021 г., жалбоподател не е посочил и приложил разходни документи. Противно на изискванията, вместо да се укаже своевременно, че такива документи не са представени, комисията е приела, че не са приложени, а не е приложен и присъствен лист, какъвто нормативно не се сочи. Със писмото от 16.11.2021 г. са дадени указания, които са изпълнени и на 18.11.2021 г. платежните документи са представени, удостоверяващи разход от 05.11.2021 г.

Заповедта, която се оспорва е издадена на 21.01.2022 г. Считано от 18.11.2021 г., ответник е имал възможност да установи, че исканите от комисията платежни удостоверителни документи са налични. Вместо това противно на изискванията на чл. 35 и 36 от АПК е издаден административен акт, несъответен на установеното в административното производство.

Оплакванията на жалбоподателя за незаконосъобразност на заповедта са основателни. Изискването на чл. 5 от Наредбата, важимо в настоящия случай е изпълнено. Следващо, налице са условията по чл. 10, ал. 1 от Наредбата – това е установимо от приложената административна преписка и следващо, не са установени нови обстоятелства, настъпили след издаването на заповед РСЦ21-РД09-226/11.11.2021 г., с която са изплатени компенсации на жалбоподателя. Тази заповед е за предходен период и в случая да се въвежда като основание за порок на обжалваната е неоснователно, но в развилото се производство пред администрацията не са установени обстоятелства, различни от тези при които е била издадена заповедта от 11.11.2021 г.

Цитираното в обжалваната заповед писмо от МОН в случая не е основание и не може да бъде такова за постановяването на отказ без да са спазени принципни изисквания, които са заложили в нормативен акт, било АПК или Наредбата. Това писмо е с адресат ответника и има отношение към това как да се организира работата на общинската администрация в изпълнение и прилагане на Наредбата. Това, че писмото е от 15.03.22 г., го изключва от обсъждане и относимост към спора.

Съдът приема, че в развилото се административно производство от страна на администрацията са извършени действия, с които са допуснати процесуални нарушения и са довели до издаването на оспорваната заповед и се дължи отмяната ѝ. Дори страната, участник в административното производство да е имала пасивно поведение, първо изразила е искане за изплащане на компенсация, каквото се дължи по закон; следващо – налице са предпоставките по чл. 3 от Наредбата, които към 02.11.2021 г. да са били формално неизпълнени, считано в указан от администрацията срок са изпълнени, но междувременно комисията е взела решение; трето – разпоредбата на чл. 10, ал. 2 от Наредбата не обвързва кмета на общината/района от решени на комисията, дори последната да е в зависимост от органа; не е спазено изискването по чл. 4, ал. 2, т. 1 от Наредбата да се признаят допустими разходи, извършени от жалбоподателя, при установени факти за това. Заповедта е издадена в нарушение на изискването за предвидимост на производството. Даването на указания за представяне на доказателства по искането с писмото от 16.11.2021 г., така както е нормативно разпоредено на администрацията и отсъствието и необсъждането им с крайния акт е нарушение, което следва да бъде отстранено с отмяна на заповедта. Преписката следва да се върне на административния орган с указания да извърши преценка за или не наличие на правно основание за изплащане на компенсация за

съответния времеви период, като съобрази представени от жалбоподателката документи за платени към ЧДГ разходи.

В полза на жалбоподател, по искането на пълномощника му се дължат разноски за настоящото производство, в размер на 510 лева.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ

ОТМЕНЯ по жалбата на А. П. З., като майка и законен представител на малолетния А. Л. Д. заповед № РСЦ22-РД09-7/21.01.2022 г, издадена от кмет на район С., СО.

ИЗПРАЩА преписката за произнасяне от кмет на район С., СО, съобразно указанията на съда.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на А. П. З., като майка и законен представител на малолетния А. Л. Д. сумата 510 (петстотин и десет) лева, разноски.

Решението може да се обжалва пред ВАС в 14 дневен срок от съобщението.

Съдия